



Vedenie Slovenského národného divadla s veľkým zármutkom prijalo správu
o úmrtí dlhoročného člena Činohry SND

VLADIMÍR OBŠIL

* 11. decembra 1957 † 30. marca 2023

Vladimír Obšil sa narodil v obci Prachatice v Českej republike, zomrel nečakane 30. marca 2023 v Bratislave. Od roku 1981 do svojej smrti bol členom Činohry SND.

Vo Vladimírovi Obšilovi našla Činohra SND veľmi pracovitého, kreatívneho herca nadhľadu, skratky, irónie, sebaíronie a intelektuálneho humoru. Svoj chlapčensky nevinný výraz, krehko pôsobiaci zjav vedel v hereckej práci dokonale zužitkovať a odhaliť za ním aj istú mieru drsnosti, rafinovanosti a neočakávanej irónie. Cit pre karikatúru, komiku, dopĺňala schopnosť presvedčivého psychologického ponoru do duševného diskurzu postáv.

Spočiatku i vďaka výrazu prostej nevinnosti stvárňoval úlohy idealistických mladíkov, ktorí nečakane spoznávajú kruté zákutia reálneho života. Napríklad Enad (*Zámka Škrípí*, 1982), Candide (*Candide alebo Optimizmus*, 1982), Tuzenbach (*Tri sestry*, 1984), Peter (*Zberné stredisko*, 1984), Pecko (*Peter a Pavel*, 1985), no najmä jeho slávna kreácia Hansa z *Bockerera* (1986). Postupne ho režiséri obsadzovali do postáv, ktoré krehkým zjavom dokážu kamuflovať a rafinovane zakrývať svoje mocenské ambície ako Poinis v *Henrichovi IV.* (1984). K jeho ďalším význačným kreáciám patria Koľa z *Chaosu* (1991), ale najmä nesmelý Billy Bibbit z *Preletu nad kukučkiným hniezdom* (1998), ktorého zachytil v jeho citovej komplexnosti, krehkosti i v ešte len prepukajúcej životnej živelnosti.

Zmysel pre komediálne, groteskné a tragikomické polohy naplno využil v inscenáciách *Veselé paničky windsorské* (Simple, 1998), v *Inkognite* (Jelenfy, 2000), v *Portugálii* (Farár, 2001) aj v kultovej inscenácii *Tak sa na mňa prílepila* (De Cheneviette, 2005).

V posledných dekádach sa naplno prejavil jeho potenciál celistvo uchopiť aj postavy komornejšieho charakterizačného rozmeru. Stal sa z neho veľký herec malých rolí. Zároveň mnohí režiséri a režisérky naplno využili jeho typizačnú skratku a sugestívnu autentickosť. Medzi takéto kreácie nespochybniteľne patria jeho herecké štúdie marazmu, iracionality, ale i prostej ľudskej stratenosti v siločiarach života ako Wurm (*Úklady a láska*, 2007), Učiteľ (*Leonce a Lena*, 2008), Šimon (*Plantáž*, 2009), Levin (*Anna Kareninová*, 2009), Zamuchryškin (*Hráči*, 2010), Tibor Hanzel (*Desatoro*, 2014), Helmut (*Nevina*, 2016), Šachmandrin (*Pohreb alebo svadba – čo skôr?*, 2019), Otec (*Milada*, 2020), Pali Kováč (*Špina*, 2022).

Je držiteľom ceny a prémie Literárneho fondu za postavy Šimona a Nikolaja Levina (*Plantáž, Anna Kareninová*) i ceny Igric za postavu Borisa vo filme *Ďakujem, dobre*.

Súbor vo Vladkovi Obšilovi stráca láskavého človeka s absolútnou ochotnou pomôcť, starať sa a venovať čas. Pomáhal mnohým kolegom, kolegyniam, mladým študentom a študentkám, bol oporou a dušou divadla. Absolútny divadelník, ktorého srdce žilo pre Slovenské národné divadlo. Hoc ho v posledných rokoch trápili zdravotné problémy, prekonával ich veľmi hrdinsky, odvážne a nepoddával sa im, práve naopak, do posledných chvíľ chcel podávať vždy ten najlepší výkon. Vladko, ďakujeme ti za láskavosť a starostlivosť.

Čeť tvojej pamiatke!

Pietna spomienka bude v novej budove SND 6. apríla 2023 o 11.30 hod.